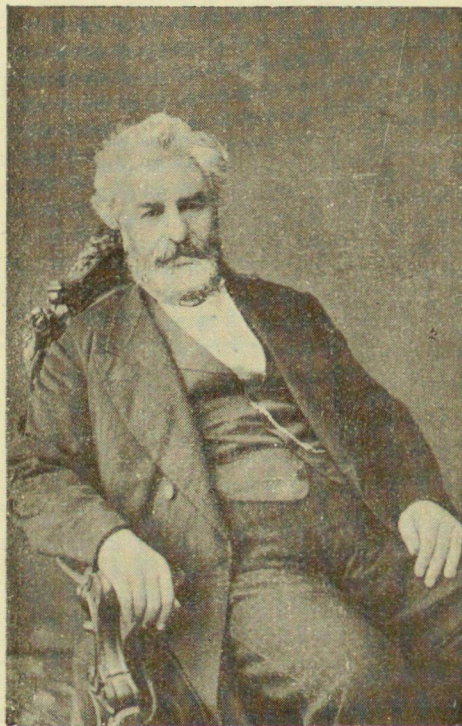

че ако моята смѣлость не докара до благоприятенъ изходъ, поне тя не ще причини на сънароднитѣ ми по-голѣмо зло отъ сѣществуващето, но въ всѣки случай ще стане причина за избавянето имъ отъ дългогодишнитѣ вериги, въ които сж попаднали, — и решихъ да жертвувамъ всичко за тая цель“.

Думата е тукъ, собствено, за дейността на Селимински

18. Д-ръ Стоянь Чомаковъ.

въ края на 20-тѣ и презъ течение на 30-тѣ години отъ XIX вѣкъ, когато той, узрѣлъ вече мжжъ, може да насочва плано-мѣрно действията си. Но че вече въ Кидония, като ученикъ, той робува на такива схващания, опредѣляйки се съ умъ и сърдце за идеала си, едва ли може да има съмнение. Печелейки знания въ училището, той иска да бжде апостолъ на просвѣта между сънароднитѣ си, и то на просвѣта, която учи както преодоляване на невежеството и засилване на